

ที่ พม ๐๓๐๒/๗๕๕๑

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมอหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
 ๒. รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔
 ๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕
 ๔. รายการ QR CODE

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอเสนอเรื่อง รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือให้ต้องเสนอคณะกรรมการ รวมทั้งสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต และนโยบายรัฐบาลด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ กำหนดให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดทำรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชนเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ เพื่อพิจารณาเสนอคณะกรรมการอย่างน้อยปีละครั้ง

๑.๒ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน ร่วมกับภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดทำรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุม สป.๑ ชั้น ๘ อาคารกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีมติเห็นชอบให้นำเสนอรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เรื่องดังกล่าวเข้าข่ายเรื่องที่ต้องนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี รวมทั้งเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) พิจารณาเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละครั้ง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อเป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุม สป.๑ ชั้น ๘ อาคารกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบโดยด่วน

๔. สารสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ มีสาระสำคัญที่ครอบคลุมประเด็น คือ (๑) การใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน (๒) ผลการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (๓) สภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาเด็กและเยาวชน (๔) ผลการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงาน (๕) แนวทางในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยสรุปสาระสำคัญ และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ ๑ แนวโน้มสถานการณ์เด็กและเยาวชนในศตวรรษที่ ๒๑ ปี ๒๕๖๓ พบว่าโครงสร้างประชากร ปี ๒๕๖๓ ประชากรเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โครงสร้างประชากรในปี ๒๕๖๔ ประชากรเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓ ซึ่งปี ๒๕๖๔ เป็นปีแรกที่อัตราการเกิดลดต่ำจนน้อยกว่าอัตราการตาย เนื่องจากพบว่าแนวโน้มสภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดลงเกิดจากผู้หญิงที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะแต่งงานช้าลง

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาเด็กและเยาวชน พบว่าสภาพการณ์และแนวโน้ม แบ่งตามประเภทของเด็กและเยาวชน ๖ กลุ่ม ดังนี้

๑) ช่วงเด็กปฐมวัย ๐ - ๖ ปี

(๑) การฝากครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์ก่อนหรือเท่ากับ ๑๒ สัปดาห์ ในปี ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๙๒ และในปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘๘ ซึ่งหญิงตั้งครรภ์มีแนวโน้มได้รับการฝากครรภ์น้อยลงกว่าปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓

(๒) การตายมารดา ในปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑๑๘ ราย ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ และยังพบว่าอัตราการเกิดมีชีพลดลงจากปี ๒๕๖๒ ปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑๘๕ คน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓ และยังพบว่าอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ ๑๐ - ๑๔ ปี เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓

(๓) น้ำหนักทารกแรกเกิดต่ำกว่าเกณฑ์ ในปี ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ ซึ่งอัตราการแรกเกิดน้ำหนักน้อยมีแนวโน้มลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๒ และในปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๗

/ โดยอัตราการ...

โดยอัตราการแรกเกิดน้ำหนักรต่ำกว่าเกณฑ์ มีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๓

(๔) พัฒนาการเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัย (อายุ ๙, ๑๘, ๓๐, ๔๒ และ ๖๐ เดือน) ที่ได้รับการคัดกรองแล้วพบว่ามีการล่าช้าแล้วได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ ในปี ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๕ และปี ๒๕๖๔ เด็กปฐมวัย (ทุกช่วงอายุ) ที่ได้รับการประเมินพัฒนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕๕ มีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓

๒) ช่วงเด็กวัย ๗ - ๑๒ ปี ในปี ๒๕๖๓ พบว่ามีเด็กจมน้ำเสียชีวิต จำนวน ๕๓๑ คน ส่วนภาวะอ้วนในเด็ก อยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๗๗ และสถิติเด็กจมน้ำในปี ๒๕๖๔ พบว่าเด็กจมน้ำเสียชีวิต จำนวน ๑๘๙ คน และภาวะอ้วนในเด็ก อยู่ที่ร้อยละ ๑๑.๑๘ ซึ่งถือว่าลดลงจากปี ๒๕๖๓

๓) ช่วงเด็กวัย ๑๓ - ๑๗ ปี พบว่าสภาพการณ์ความขัดแย้งและการแสดงออกทางการเมืองตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ทำให้สังคมไทยได้เห็นภาพของการแบ่งร่น แบ่งวัย ความต่างทางความคิดอย่างชัดเจน โดยในปี ๒๕๖๔ ได้สะท้อนบทเรียนจากความขัดแย้งทางการเมืองจากปี ๒๕๖๓ ที่ผ่านมา โรงเรียนควรจะเป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่อายุยังไม่ถึง ๑๘ ปี

๔) ช่วงเยาวชน ๑๘ - ๒๕ ปี การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 เป็นเหตุให้หลายกิจการต้องปิดตัวลง ส่งผลให้พนักงานถูกปลดออกจากงานและบัณฑิตจบใหม่เผชิญกับปัญหาการว่างงานหลังเรียนจบ โดยการสำรวจในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ พบว่าคนในช่วงอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี ถูกเลิกจ้างงานเป็นจำนวนมากในหลายประเทศทั่วโลก และเป็นกลุ่มประชากรที่ตกงานมากกว่าคนในวัยอื่น ๆ และในปี ๒๕๖๔ อัตราการว่างงานของกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี และ ๒๐ - ๒๔ ปี ยังคงสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ โดยมีผู้ว่างงาน ๘.๗ แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานที่ร้อยละ ๒.๒๕

๕) เด็กและเยาวชนที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษ

(๑) เด็กพิการ พบว่าประเทศไทยมีจำนวนเด็กและเยาวชนที่พิการในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕๓,๗๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๐ และในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑๕๑,๑๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๖ จากประชากรเด็กและเยาวชนทั้งประเทศ

(๒) เด็กและเยาวชนด้อยโอกาสในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ปี ๒๕๖๓ จากปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ในปี ๒๕๖๔ เป็นปัญหาสืบเนื่องต่อจากปี ๒๕๖๓ ส่งผลต่อเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสใน ๓ ผลกระทบหลัก คือ ๑) สุขภาพ ๒) การศึกษา และ ๓) ขาดแคลนอาหารที่อยู่อาศัย และค่าใช้จ่ายในครอบครัว

(๓) เด็กขาดโอกาสบนท้องถนน พบว่า เด็กเร่ร่อนและถูกทอดทิ้ง ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒,๘๒๘ คน มีแนวโน้มลดลงจากปี ๒๕๖๒ และปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒,๕๕๕ คน โดยพบว่าช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้เด็กเร่ร่อนมีลักษณะเฉพาะที่ชัดเจน โดยแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ ๑) กลุ่มเด็กเร่ร่อนถาวร ๒) กลุ่มเด็กเร่ร่อนชั่วคราว และ ๓) กลุ่มเด็กเร่ร่อนต่างดาว

(๔) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่าในปี ๒๕๖๒ มีจำนวน ๒๐,๘๔๒ คดี และปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑๙,๔๗๐ คดี ซึ่งมีแนวโน้มลดลง ๑,๓๗๒ คดี และพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑๔,๑๘๒ คดี มีแนวโน้มลดลงจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๖,๖๖๐ คดี และลดลงจากปี ๒๕๖๓

จำนวน ๕,๒๘๘ คดี เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเพศชายกระทำความผิดมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ เกิน ๑๕ ปี แต่ไม่ถึง ๑๘ ปี

๖) เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ พบว่ามีข้อมูลเด็กและเยาวชนที่ได้รับรางวัล เด็กและเยาวชนดีเด่นในด้านต่าง ๆ ในปี ๒๕๖๓ จากกรมกิจการเด็กและเยาวชน แต่ยังไม่ปรากฏข้อมูลในด้านนี้ ไม่มากนัก ในส่วนของปี ๒๕๖๔ เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ ประกอบด้วย เด็กที่มีความสามารถ พิเศษในด้านวิชาการ กีฬา และดนตรีและนันทนาการ

ส่วนที่ ๓ การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่าจากการ แก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมและได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ทำให้เกิดสภาเด็กและเยาวชนตำบลและเทศบาลทั่วประเทศไทย มีประธานสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทยแล้วทั้งหมด ๖ คน และมีคณะบริหารมาแล้ว จำนวน ๘ ชุด โดยการดำเนินงานของสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทยในปี ๒๕๖๔ พบปัญหาการคืบงบประมาณการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ในระดับต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ ส่วนหนึ่งเกิดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้ หลายโครงการ/กิจกรรมที่ยังปรับตัวไม่ทันกับสถานการณ์การแพร่ระบาด จึงไม่สามารถดำเนินการจัดโครงการ/ กิจกรรมตามที่กำหนดไว้

ส่วนที่ ๔ บทบาทและผลการดำเนินงานของภาคประชารัฐต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่าบทบาทและผลการดำเนินงานของภาคประชารัฐต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชนและภาคธุรกิจ สถาบันทางวิชาการ สื่อ และอาสาสมัคร ดังนั้น ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ การดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ควรสร้างเครือข่าย ความร่วมมือเพื่อยกระดับการจัดกิจกรรมของภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น

ส่วนที่ ๕ งบประมาณในการพัฒนาเด็กและเยาวชน จากการสำรวจของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบว่างบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย งบประมาณจากภาครัฐ งบประมาณภายนอกภาครัฐ และงบประมาณภาคเอกชน แนวโน้มของการใช้งบประมาณในปี ๒๕๖๔ ของภาครัฐ มีจำนวนหน่วยงานที่สนับสนุนงบประมาณเพิ่มมากขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ในขณะที่การใช้งบประมาณในส่วนขององค์กรพัฒนา เอกชน ที่ให้ข้อมูลทั้ง ๕๑ องค์กร ส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ ๑ - ๕ ล้านบาท องค์กรธุรกิจเพื่อสังคมที่ให้ข้อมูลทั้ง ๒๐ องค์กร ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณอยู่ที่ประมาณ ๑ - ๕ ล้านบาท และภาคเอกชนที่ให้ข้อมูลทั้ง ๓๐ บริษัท ส่วนใหญ่คือ ๑๐ บริษัท ใช้งบประมาณอยู่ในช่วง ๑ - ๕ ล้านบาท ในขณะที่มีจำนวน ๑๐ บริษัทที่มีงบประมาณเพียง ๑ - ๕ ล้านบาท โดยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้การสนับสนุนงบประมาณจากทุกภาคส่วนมีแนวโน้มลดลง ทั้งในปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔ เกิดจากรายได้ลดลง และการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีความยากลำบากมากขึ้น

ส่วนที่ ๖ บทสรุปและวิเคราะห์ในเชิงข้อเสนอแนะนโยบายในภาพรวม มีดังนี้

๑) ด้านงบประมาณในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

- สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการรายงานงบประมาณ เนื่องจากการ รายงาน/ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณในด้านดังกล่าวของภาครัฐบาล มีข้อมูลลดลงในทุกปีงบประมาณ

- ประเทศไทยยังขาดระบบการรวบรวมข้อมูลด้านงบประมาณ และไม่มี ผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบ กำหนดหน่วยของคงานและผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล ด้านงบประมาณในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ และนอกภาครัฐ เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและวิเคราะห์แนวโน้มของการใช้งบประมาณได้

/๒) การออกกฎหมาย ...

- ๒) การออกกฎหมายเชิงป้องกันภัยแก่เด็กและเยาวชนเป็นการเฉพาะ
- ๓) การสร้างระบบการคุ้มครองเด็กด้วยการบูรณาการหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- ๔) การสร้างกลไกระบุดำเนินการในภาวะเปราะบาง
- ๕) การมีกลไกส่งตัวเด็กเข้ารับบริการในระดับพื้นที่จังหวัด
- ๖) การขับเคลื่อนโครงการสำคัญอย่างต่อเนื่อง
- ๗) การสร้างการรับรู้ถึงการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในเด็กและเยาวชน
- ๘) การเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม

รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๕. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุม สป.๑ ชั้น ๘ อาคารกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายจุติ ไกรฤกษ์) รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานการประชุม รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

๖. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) พิจารณาเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละครั้ง

๗. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาแล้ว เห็นสมควรนำเสนอรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๓ และประจำปี ๒๕๖๔ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุติ ไกรฤกษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ r_igroup@dcy.go.th

โทร./โทรสาร ๐ ๒๖๕๑ ๖๙๓๖